

Faglige problemer i skolen og manglende selvtillid.

"Jeg føler, at jeg altid er bagefter. Jeg er altid den sidste, når vi har prøve i klassen, og tykke bøger og matematik kan fuldstændig tage pipet fra mig."

En dag lå der en mail i min mailbox fra en mor, som tidligere havde været til et af mine foredrag. Hun havde allerede dengang sin datter i tankerne, men datteren var ikke parat til at komme til kinesiolog. Det var hun imidlertid nu, og hun ville gerne have et skud selvtillid, så det kunne glide lidt lettere for hende i skolen. Hun var også begyndt at få en migræne-lignende hovedpine og synsforstyrrelser om formiddagen henne i skolen, og det ville hun gerne være fri for.

Pigens mål kom til at hedde: Jeg tror på mig selv og mine egne evner, og jeg klarer mig fagligt godt.

Hun var ikke på sin helbredelseslinje, hvilket bevirkede, at hun følte, at hun hele tiden løb panden imod en mur. Så gik det lidt fremad, og så stod det igen stille, og hun kunne starte forfra. Hun følte sig ked af det og ville gerne være fuldkommen, lige så god som de andre i klassen, som hun hele tiden målte sig med.

Der blev arbejdet med forskellige ting, bl.a øjnenes bevægelser fra side til side. En afbalancering, som fjerner det stress, der er forbundet med at bevæge øjnene fra side til side, den bevægelse, som foretages, når man læses.

Hun fik en hjemmeøvelse - hun skulle hver dag tegne liggende ottetaller. Først med venstre hånd, så med højre hånd og til sidst med begge hænder. Samtidig skulle hun følge sine hænder med øjnene.

Inden hun gik hjem, lavede vi en dominansprofil. Hun havde en dominansprofil som den, Albert Einstein formodes at have haft, og da jeg forklarede, hvad det betød for hendes måde at lære på, lød der et lettelsens suk fra moderen. Hun sagde, at hun altid havde vidst, at hendes pige kunne lære, men de havde aldrig kunnet finde ud af, hvordan de skulle gøre. Hun fik en oversigt med hjem, og den kunne hun også tage med i skole.

Hun kom igen efter en måned. Hendes tilbagemelding lød på, at hun havde haft mere gå-på-mod til lektierne, hun havde været mere koncentreret og nærværende i timerne, og hun havde fået en mere afslappet holdning til det hele. Der havde været kontakt til hendes lærere, og de var positive i forhold til dette nye tiltag med Pædagogisk Kinesiologi.

Hendes stressprocent lå betydeligt lavere end sidst. Hun fik endnu en afbalancering og en ny hjemmeøvelse, hvor hun skulle holde på panden og baghovedet 2 gange hver dag.

Der gik nu 6 uger, inden hun kom igen. Det gik fint. Hun kunne selv mærke forskel, og lærerne havde rost hende og sagt det samme. Hun gik nu selv i gang med lektierne, selv med matematik, som tidligere havde voldt store problemer.

Stressprocenten var faldet yderligere, og hun fik en tredje afbalancering. Hun vurderede selv, at hun ikke havde behov for mere, for tingene kørte så godt for hende, og hun havde fået troen på sig selv tilbage. Hun fik en energiovelse, som hun kunne bruge, når hun følte sig nervøs og stresse, så hun kunne få mere ilt op til hjernen.

[Tilbage til oversigten](#)